

лаузовъ; 16) *Проспектъ* или кратък прѣгледъ на съчиненията на Д-ръ П. Беронъ, Браила, 1864 година. 17) *Права и длъжности на челоуѣка и гражданина*, прѣводъ, Варна 1881 год. Шишковъ е билъ корреспондентъ на „*Цареградскій Вѣстникъ*“, (гледай 1848 година), „*Българія*“, (гледай 1858 година) „*Българскы книжци*“, „*Дунавскыи Лебедъ*“, (гледай 1860 година) „*Българска Печела*“, (гледай 1863 год.) „*Читалище*“, (гледай 1870 година) „*Право*“, (гледай 1869 година) „*Время*“, (гледай 1865 година) „*Вѣкъ*“, (гледай 1874 година) „*Напрѣдъкъ*“, (гледай 1874 година) и въ Силистренската „*Зора*“ (гледай 1885 година). Той първъ е прѣвелъ на француски Българската Конституция и е направилъ саморъчно прѣписъ отъ извѣстната история на Отца Паисия, подъ заглавие: *Исторія Славено-болгарская* и пр., собрана же и нареждана Паисіемъ Иеромонахамъ въ лѣто 1762, преписана отъ него въ 1845 год. съ очертаніе 57 разни знамена и хорговѣ славенски и други, които сж прѣдставени прѣвъ 1890 година г-ну Министру на Народното Просвѣщение.

„Отъ 40 години са издаватъ у насъ вѣстници подъ разни имена и съ различно направленіе, но за зла честь ни единъ не са е задържалъ дълго врѣме. Повечето отъ тѣхъ сж прекратявали своето съществованіе още съ появянiето си на бѣлъ свѣтъ. Причинитѣ на това печално явленіе сж многобройни, но по-забѣлжителни сж, по нашето мнѣніе, тия: *първо* — че повечето отъ нашитѣ редактори и издатели сж предприемали издаваніето на вѣстника безъ да иматъ достатъченъ осигорентъ фондъ за това, *второ* — че малцина отъ редакторитѣ сж имали онова нравственно довѣріе, което може да въздигне и подгрѣпи вѣстника въ читающата публика и, най-подиръ, *третѣ* — че повечето отъ вѣстницитѣ ни, както и сегашнитѣ, сж биле редактирани подъ вліяніето на извѣстни егоистически каприци и страсти, вслѣдствие на което не сж можли да освѣтляватъ необходимо-нуждитѣ народни въпроси. Послѣднѣто, особено чувствително, ни са представя отъ начало на освобожденіето ни, когато доста вѣстници са появиха и за малко врѣме изчезнаха.

„Нема съмнѣніе, че първото достоинство на единъ вѣстникъ е *убѣждението*. Както частния челоуѣкъ трѣба да бѣде постояненъ на убѣждението си, тѣй и редактора на единъ вѣстникъ